

ஶிவபூஜாஸ்தவः சிவபூஜாஸ்தவம்



துமிழரக்கம்

தமிழ்நாடு

T. கணேசன்

முன்னுரை

பூஜை அல்லது வழிபாடு என்பது பல வகைப்பட்டது; அது இறைவனிடம் ஆன்மா கொண்டுள்ள உயர்ந்த அன்பை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு இன்றியமையாத சாதனமாகப் பல சமயங்களிலும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சிரோத யாகங்களான ஈசானபலி முதலியவற்றிலும், ஸ்மிருதிகள் விதித்த நித்தியகருமங்களிலும், போதாயனஸ்மிருதி பரிசிஷ்டத்தில் காணப்படும் மஹாதேவ அஹாஹபரிசரியாவிதி ஆகியவற்றிலும் உபாஸனை செய்யும் ஈசவரனுக்குப் பூஜை செய்வது ஒரு முக்கிய அங்கமாகக் காணப்படுகிறது. புராணங்களிலும் மற்றும் பல நூல்களிலும் கூறப்பட்ட விரதங்களுக்கங்கமாக அந்தந்த தேவதைகளைக் கலசம் மற்றும் உலோகவிக்கிரஹங்களிலும் ஆவாஹனம் ஆகியன செய்து பலவித உபசாரங்களைச் செய்து பிரார்த்திப்பதும் வழக்கு.

சைவசித்தாந்தத்தில் பூஜை என்பது பல தனிக்கொள்கைகளை யுடையது; அதனுடைய பெருமைகளும் பயன்களும் பல; அது முக்திக்குச் சாதனமாகவும் திகழ்கிறது. சைவயோகத்திற்கங்கமான தியானம், பாவனை ஆகியன பூஜையில் முக்கிய அங்கமாகத் திகழ்கின்றன. பொதுவாகப் பூஜை இருவகைப்படும்: மனத்திலேயே இறைவனைப் பாவித்து எல்லா உபசாரங்களையும் செய்தல் (மானஸம்); சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டவாறு வெளியில் கலசம், சந்தனம், பூ, உலோகம், மண்டலம், சக்கரம், உயர்ந்த இரத்தினம் ஆகியவற்றில் மந்திரங்களால் பெருமானை ஆவாஹனம் முதலியவற்றைச் செய்து அவரவர் சக்திக்கேற்ப அபிஷேகம், புஷ்பம் ஆகியன கொண்டு இயற்றுவது (பாஹ்ய பூஜை).

சிவபூஜாஸ்தவம் என்னும் இச்சிறிய நூலில் அதன் ஆசிரியரான ஞானசம்பு சிவாசாரியார் சைவ சித்தர்ந்த ஆகமங்களில்

விளக்கப்பட்டுள்ளவாறு நிருவாணதீசை, ஆசாரியாபிழேகம் முதலிய உயர்ந்த தீசைகளைப் பெற்றுக்கொண்ட ஆசாரியரானவர் நீத்திய கருமத்தின் அங்கமாகச் செய்யவேண்டிய சிவபூஜையை விளக்குகிறார். ஆகமங்களில் சூறிய சிவபூஜைமுறையை விளக்கப் பல பத்ததி நூல்களிருக்க இச்சிறிய நூலின் பயன் யாது என இங்கு ஜயம் எழும். ஆனால் சிவபூஜாஸ்தவம் செய்முறை விளக்கத்தை விரிவாகக் கூறாமல் பூஜையில் செய்யப்படும் இலிங்கத்தில் சிவபெருமானை ஆவாஹனம் செய்வதிலிருந்து தொடங்கி பூஜையின் முடிவில் பெருமானை அவருடைய இருப்பிடத்திற்குச் செல்லுமாறு பிரார்த்திக்கும் பராங்முகார்க்கியம் கொடுப்பது வரையிலான ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அதன் உட்பொருளையும், பூஜை செய்பவன் கொள்ளவேண்டிய மனோபாவத்தையும், அவற்றால் அவன் அடையும் பயன்களையும் நன்கு விளக்குகிறது. ஆகமமுறைப்படி பூஜை செய்யும்போது சிவபெருமானைத் தியானிக்கும் முறை, இதயகமலத்தில் பெருமானை இருத்தி வழிபாடு தொடங்குமுன் அந்த ஆஸனத்தில் அடங்கியுள்ள தேவதைகள், தத்துவங்கள், மிக உயர்ந்த மந்திரமானப் பிராஸாதமந்திரத்தின் ஒவ்வொரு அட்சரத்திற்கும் உரிய தேவதை முதலிய தீசை செய்துகொண்டவர் மட்டுமே அறிய இயலும் நுட்பமான செய்திகள் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. இந்நூலுக்கு மிக விரிவானதொரு உரையும் அச்சாகியுள்ளது; அதன் ஆசிரியர் யாரென்று அறியப்படமுடியாவிடும் அவ்வரை மிகச் சிறந்ததொன்று. நூற்பொருளை அறிவதற்கு அது மிகவும் துணை செய்கிறது. பல இடங்களில் இவ்வரையின் துணைகொண்டே மூலச்செய்யுள்களின் உட்பொருளை அறியமுடிகிறது. மேலும் உரைகாரர் பல ஆகமங்களி னின்றும் நிறைய மேற்கோள்களை எடுத்தாள்வது அரிய பல சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை விரிவாகவும் ஒப்புநோக்குமுறையிலும் அறிந்து கொள்வதற்குத் உதவுகிறது. உரைகாரரின் சூற்றுப்படி சிவ பூஜாஸ்தவ நூலையியற்றிய ஞானசம்பு சிவாசாரியார் கோளகி மடத்தைச் சேர்ந்தவரென்பதும், வாதுளாகமம் மற்றும் அதன் உபாகமமான காலோத்தரம்,

அதன் உட்பிரிவான த்விசதிகாலோத்தரம் முதலிய ஆகமங்களின் அடிப்படையிலேயே ஆசிரியர் இந்நாலை இயற்றியுள்ளார் என்பதும், இவ்வாசிரியர் தாமியற்றிய ஞானரத்னாவளி என்னும் மிகவிரிவான பத்ததிநாலையே சுருக்கி இந்தப் பூஜாஸ்தவத்தை இயற்றியுள்ளார் எனவும் நாம் அறிகிறோம். இந்த ஞானரத்னாவளி இன்னும் அச்சாகவில்லை; கையெழுத்துப் பிரதிகள் சில பாண்டிச் சேரியிலுள்ள French Institute ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலும், சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்திலும் (Government Oriental Manuscripts Library), மைசூரிலுள்ள கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும் (Mysore Oriental Institute) காணப்படுகின்றன.

இந்தப் பூஜாஸ்தவம் உரையுடன் சேர்த்து தேவகோட்டை சிவாகமபரி பாலன சங்கத்தினால் 1935 ஆம் வருடம் அச்சாகியுள்ளது. அதற்குப் பிறகு இந்நால் மறுபதிப்போ மறுஅச்சோ ஆனதாகத் தெரியவில்லை. தற்சமயம் மூலம் மட்டும் தமிழாக்கத்துடன் வெளியாகிறது. சில ஒலைச் சுவடிகள் மற்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு சிவபூஜாஸ்தவ மூலத்தை அதன் உரையுடன் பாடபேதங்களுடன் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கத் திட்டமிட்டு அவ்வேலையைச் செய்துவருகிறேன். சிவபெரு மானின் அருள் துணையின் மூலம் அச்சிவத்தொண்டு விரைவில் பூர்த்தி யாகும் என எண்ணுகிறேன்.

இந் நூலைத் தமிழாக்கம் செய்யுமாறு என்னைத் தூண்டி ஊக்கமளித்து உதவிய சிவஞ். ராஜேஷ் அவர்களுக்கும், சிவஞ். கார்த்திகேயசிவம் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை உரைநூலின் துணையுடன் இத்தமிழாக்கத்தைச் செய்துள்ளேன்; அதிலுள்ள பிழைகளைப் பொறுத்தருளி நிறையிருப்பின் என்னை மேலும் ஊக்குவிக்குமாறு கற்றோர்களை வேண்டுகிறேன்.



நீரை ஆய்விட, புதுக்கூடி. இடாக் 2213250



शिवपूजास्तवः

ज्ञानशम्भुशिवाचार्यप्रणीतिः

प्रातः शंकरचिन्तनस्तपनसंसेकासु संरोधनैः
सन्ध्यासंस्मृतिमार्जनादृशमनोपस्थानसन्तप्णैः ।
द्वारस्थार्चनयागधामगतविघोद्वासनादैः प्रभोः
यः श्रीमान् यजनं करोति भवतस्तस्यैव सिद्धिद्वयम् ॥ १ ॥

एकैवार्थत ईशशक्तिरमिता याऽनेकरूपा शिवा
कालोपाधिवशाद् द्विजास्त्वनुदिनं ब्राह्मयादिरूपेण ताम् ।
ध्यायन्त्यत्र तु निर्मलात्मशिवयोः सन्धिश्च शैवी परा
सन्ध्यातः शिव एव साधकवरैर्धर्येयः सदा निर्मलः ॥ २ ॥

प्रातःस्मरामि हृदयाब्जखमध्यसंस्थं
चन्द्राकर्मागर्विरहोदितचित्त्वरूपम् ।
ध्येयं सदा मुनिवरैरपवर्गसिद्ध्यै
विश्वात्मकं सदसदन्तमनन्तमीशम् ॥ ३ ॥

मध्यन्दिने शतसहस्रनिशाकराभं
विश्वेश्वरं परमकारणमप्रमेयम् ।

சிவபூஜாஸ்தவம்

(குனசம்பு சிவாசாரியார் இயற்றியது)

காலை எழுந்தவுடன் சங்கரணைச் சிந்தித்தல், ஜுலத்தினாலோ அல்லது திருந்திரனாலோ ஸ்நானமும் மந்திரஸ்நானமும் செய்தல், பிராணாயாமம் ஸந்தியாவந்தனம் மார்ஜனம் [ஆகியன] செய்தல், பாவங்களைக் கணையும் அகமர்ஷனைக் கிரியை, ஆதித்தியனுக்கு மும்முறை அர்க்கியம் கொடுத்தல், காயத்திரி மந்திரத்தை ஜபித்தல் ஆகியன உள்ளிட்ட உபஸ்தானைக் கிரியையைச் செய்தல், தேவர்கள், ரிஷிகள், பித்ருக்கள் ஆகியோருக்குத் தர்ப்பணம் செய்தல், பூஜை அறையின் துவார பாலகர்களை அர்ச்சித்தல், அவ்வறையிலுள்ள விக்கினங்களை நீக்குதல் ஆகிய கிரியைகள் உள்ளிட்ட [சிவபூஜையை] எவ்னாருவன் செய்கிறானோ அவனுக்கே இரண்டுவகையான சித்திகளும் கிட்டும். (1)

உண்மையில் சுசுவரானுடைய சக்தி ஒன்றே; அது எல்லையற்றது. அது பல வடிவங்கள் உடையது. காலம் என்னும் உபாதியினால் பிராஹ்மீ முதலான உருவங்களைப் பெற்ற அச்சக்தியை ஸந்தியையாக அந்தணர்கள் ஒவ்வொருநாளும் தியானிக்கின்றனர். அதில் மலங்களற் சுத்த ஆண்மாவும் சிவபெருமானும் சேரும் சைவசந்தியே எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஸந்தியை. ஆதலின் நிர்மலனான சிவபெருமான் ஒருவரே உயர்ந்த சாதகர்களால் எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவர். (2)

என் இதயகமலவெளியில் உறைபவரும், சந்திரன், குரியன் இவர்களுடையதான சஞ்சாரமென வழங்கப்படும் மேல் நோக்கிய பிராணசஞ்சாரமோ கீழ்நோக்கிய பிராண சஞ்சாரமோ அல்லாமல் எப்போதும் சித்துபமாக விளங்குபவரும், மோட்சத்தை அடையும் பொருட்டு முனிவர்களால் இடைவிடாமல் தியானிக்கப்படுபவரும், இந்தப் பரந்த உலகமாக விளங்குபவரும், சத்து அசத்து ஆகியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவரும், எல்லையற்று விளங்கு பவருமான சுசுவரனைக் காலையில் நினைக்கிறேன். (3)

நூறாயிரம் சந்திரனுக்கிணையான ஒளிபொருந்தியவரும், எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவரும், அவ்வுலகங்கள் தொன்றுவதற்கு மூலகாரணாமாயிருப்பவரும், அளவிட முடியாதவரும், எப்போதும் சக்தியுடன் கூடியவரும், மாயைக்கும் மறூமாயைக்கும் அப்பாற்பட்டு

शम्भुं सदोदितममायवियत्स्वरूपं
कोदण्डमध्यनिलयं नियतं स्मरामि ॥ ४ ॥

ब्रह्माक्षरं निशिमुखेऽमृतसागराभं
विश्वाधिपं शिवमनूत्थितनादसंस्थम् ।
बोधामृतं करणकारणकार्यहीनं
तं ब्रह्मरन्ध्रनिलयं नियतं स्मरामि ॥ ५ ॥

तेजोनिधानमचलं शिवमर्धरात्रे
नित्यं निरस्तविषयैः परमार्थदग्भिः ।
विज्ञेयमव्ययमचिन्त्यमभावनीयम्
उन्मन्यतीतविषयं सततं स्मरामि ॥ ६ ॥

क्षमादिग्रन्थ्यन्ततत्त्वक्रमनिहितपदाक्रान्तसंशुद्धविद्या-
तत्त्वान्तव्यापिसादाशिवविशदपदं भावयन्नात्मरूपम् ।
शैवज्ञानप्रसिद्धप्रवरविधिगताशेषसत्कृत्यकारी
जीवं हृद्येव कुर्यादविशिद्दहनव्योमशक्तयन्तरस्थम् ॥ ७ ॥

आयामैः श्वसनस्य भौतिकमलं देहं कलाभिः सुधीः
यः पञ्चाध्वविसर्पिणीभिरनिशं संशोद्धय तच्छम्बरैः ।

விளங்குபவரும், நெற்றி நடவில் பிரகாசிப்பவருமான சம்புவை நடுப்பகவில் இடையறாது நினைக்கிறேன். (4)

பிரணவமந்திரமாக விளங்குபவரும், அமிர்தக்கடல் போல் இருப்பவரும், இப்பரந்த உலகத்திற்குத் தலைவராயிருப்பவரும், சிவமந்திரமெனப்படும் பிராஸாதமந்திரத்தின் ஒலியில் விளங்குபவரும், ஞானமாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருப்பவரும், கன்மேந்திரியங்கள், ஞானெந்திரியங்கள் ஆகிய கரணங்களும், மாயை மஹாமாயை ஆகிய காரணங்களும், தன்மாத்திரை, ஜம்புதங்கள் ஆகிய காரியங்களும் இல்லாதவரும், பிரஸ்மரந்த்ரமெனப்படும் உச்சந்தலையில் எப்போதும் விளங்குபவருமான [சிவபெருமானை] ஸாயங்காலத்தில் இடையறாது நினைக்கிறேன். (5)

இளிகளுக்கெல்லாம் இருப்பிடமானவரும், அசைவற்றவரும், அழிவற்று எப்போதும் விளங்குபவரும், உலகவிண்யங்களினின்றும் மனத்தை நீக்கி எப்போதும் உள்பொருளான [சிவபெருமானிடத்திலேயே] மனத்தைச் செலுத்துபவர்களால் மட்டுமே அறியப்படுவரும், குறைவற்றவரும், [கலைகளற்று விளங்குவதால்] மனத்தால் நினைக்கப்பட முடியாதவரும், அதனாலேயே தியானிக்கப்படவும் முடியாதவரும், உன்மனா நிலைக்கும் அப்பாற்பட்டவருமான சிவபெருமானை இடைவிடாது நினைக் கிறேன். (6)

பிருதிவீ தத்துவம் முதல் மாயா தத்துவமீறாக அமைந்த தத்துவங்களின் வரிசையில் அதனால் உபாதானகாரணம் மற்றும் காரியம் ஆகியவற்றைக் கடந்து சுத்தவித்தியா தத்துவத்தின் முடிவில் வியாபித்து விளங்கும் ஸதாசிவ ஜிலையை ஆன்மா அடைந்ததாக நன்கு மனத்தால் பாவித்து, மிக உயர்ந்த பலனைக் கொடுக்க வல்லதும் சிவஞானமான காமிகம் முதலான ஸம்ஹிதைகளில் மிகவும் போற்றிப் விளக்கப்படும் தீக்கையை மேற்கொண்டு நித்திய கருமங்களை வழுவாது இயற்றிவரும் ஜீவன் தன்னுடைய ஆன்மா சூரியன், சந்திரன், அக்ஷி, ஆகாயம், சக்தி ஆகியவற்றின் நடவில் இலங்குவதாகச் செய்யவேண்டும் (பாவிக்கவேண்டும்). (7)

பசுஞானம் நீங்கிச் சிவஞானம் பெற்ற ஜீவன் தினமும் பிராணா-

मन्त्रालंकृतदेहभृन्निशि दिवा सन्ध्यासु सन्तोषयन्
अर्चाहोमसमाधिभिः शिवमसौ संयाति शैवं पदम् ॥ ८ ॥

य एष देवो महतो महीयान्
अणोरणीयान्भवभीरुभिः सः ।
ज्ञेयः शिवः सर्वगतः शरीरे
ध्येयः स पूज्यः शिवलिङ्गमध्ये ॥ ९ ॥

हृत्पद्माख्यशिवालये मनसिजे तत्कर्णिकारख्ये क्रिया-
पीठे ज्ञानमयं विशुद्धमनसा संस्थाप्य नादात्मना ।
लिङ्गं तच्च सुधामयेन पयसा संस्नाप्य सम्यक् पुनः
वैराग्येण च चन्दनेन वसुभिः पुष्पैरहिंसादिभिः ॥ १० ॥

प्राणायामभवेन धूपविधिना चिद्रीपदानेन यः
प्रत्याहारमयेन सोमहविषा सौषुभ्रजापेन च ।
तच्चित्ते बहुधारणाभिरमलध्यानोद्भवैर्भूषणैः
तत्साम्याणुनिवेदनेन यजते धन्यः स एवामलः ॥ ११ ॥

யாமத்தின் மூலம் ஜம்புதங்களாலான உடலின் மலத்தை நீக்கி, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம் மந்திரமென்னும் ஜந்து அத்துவாக்களை வியாபித்து நிற்கும் நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டா, வித்தியா, சாந்தி, சாந்தியதீதா என்னும் ஜந்து கலைகளினால் தன்னுடைய உடலைச் சுத்தி செய்து, ஜந்து பிரம்மம் ஆறு அங்கம் ஆகிய மந்திரங்களை முறையே அவ்வவ்விடங்களில் நியாஸம் செய்வதன் மூலம் தன்னை அலங்கரித்து நடுஇரவு, பகல், மற்றும் ஸந்தியா வேளைகளில் சிவபெருமானை வழிபாடு, ஶோமம் (அக்கினி காரியம்) ஆங்ந்த தியானம் (சமாதி) ஆகியவற்றின் மூலம் மகிழ்வித்து முடிவில் சிவபதத்தை அடைகிறான். (8)

தேவர்களூள் சிறந்த எந்தச் சிவபெருமான் பெரியவற்றை விடப் பெரியவனோ, அனுவவவிடவும் சிறியவனோ அவன் பிறப்பதும் இறப்பதுமான ஸம்ஸாரத்தைக் கண்டு அஞ்சுபவர்களால் எவ்விடத்தும் பரவி இருப்பவனாகவும், அவரவர்களுடைய உடலில் [அந்தர்யாமியாய்] விளங்குபவனாகத் தியானிக்கப்படவேண்டும்; சிவலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்பட வேண்டும். (9)

மனத்தாலேயே உருவாக்கப்பட்ட இதயகமலமென்னும் சிவாஸ்யத்தில் தாமரையிதழ்களாகிய கிரியாசக்திபீடத்தில் ஞானவடிவானதும் நாதஸ்வருபத்தையுடையதுமான சிவலிங்கத்தைச் சுத்த மனத்தினால் தாபித்து, அதை அமிர்தமாகிற சுத்தநீரினால் நன்கு நீராட்டி, பின்பு வெராக்கியமென்னும் சந்தனத்தினால் அலங்கரித்து, அறிம்ஸை முதலிய எட்டு புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து, பிராணாயாமமென்னும் தூபமிட்டு, பிரகாசம் பொருந்திய புத்தியையே தீபமாகக் காட்டி, வெளிவிஷயங்களில் செல்லாதவாறு அடக்கி ஒருமுகப்படுத்திய மனத்தையே ஶவிஸாக [நிவேதனம்] செய்து, ஸாஷாம்நா நாடியில் பிராணனைச் செலுத்துவதாகிற ஜபத்தைச் செய்து, அந்த மனத்தில் பலவிதமான தியானங்களால் ஏற்படும் ஸதாசிவன் முதலிய வடிவங்களாகிற விலைமதிப்பற்ற ஆபரணங்களைச் சமர்ப்பித்து, [முடிவில்] அந்தச் சிவபெருமானுடன் சமமானநிலையை அடைந்த தன்னுடைய ஆன்மாவையே [ஸ்சனுக்கு] அர்ப்பணித்தல் ஆகிய முறை களில் எவன் வழிபடுகிறானோ அவனே எல்லா நலன்களும் வாய்க்கப் பெற்றவன்; அவனே மலங்கள் அற்றவன். (10-11)

चन्द्रस्त्राविसुधामयेन हविषा नाभिरस्थकुण्डेऽनलं
सन्तप्येशमयं शिवास्पदगतव्योम्नि स्थिते सर्वगे ।
कन्दोऽद्भूतशिवाणुनादशिखया वृत्त्यात्मसंवेदनं
शैवे ज्योतिषि यः करोति पुरुषो मुक्तः स एवाक्षयः ॥ १२ ॥

यथावदात्माश्रयवस्तुमन्त्र-
स्वायत्तलिङ्गादिषु शोधितेषु ।
सिद्धान्तमार्गस्थितसाधकानां
त्वत्पूजनं नात्र विलोमतोऽस्तु ॥ १३ ॥

धारिकाभिधशक्तिबीजमनन्तपङ्कजकुड्मलं
पुण्यबोधविरागभूतिपदं विलोमचतुष्टयम् ।
गात्रकं छदनद्वयं कमलं सकेसरकर्णिकं
शक्तिमण्डलसहृदयुक्तमहं नमामि शिवासनम् ॥ १४ ॥

पृथ्वीकन्दं कालतत्त्वान्तनालं
लोकौद्वं तत्कण्टकं भावसूत्रम् ।
ग्रन्थिग्रन्थिं शुद्धविद्यासरोजं
विद्येशानारूढपत्राष्टकं च ॥ १५ ॥

वामादिशक्तिगतकेसरकर्णिकाढयम्
अकार्णिदिविम्बसहितं वरयोगपीठम् ।
तत्र स्थितं हृदयमन्त्रगतात्ममन्त्र-
मूर्ति च बिन्दुगतमीशमहं नमामि ॥ १६ ॥

செயலாற்றத்தக்க நிலையிலுள்ள சக்தியினின்றும் பெருகும் அமிர்ததாரையாகிய நெய்யினால் நாபிகுண்டத்திலமைந்துள்ள அக்கினியைத் திருப்தி செய்து, சுசுவரசொருபமானதும் சிறபதத் திலமைந்த பரஙாதத்திலுள்ளதும் எங்கும் வியாபித்திருப்பதுமான செவஜோதியில் நாபிக்குக் கீழுள்ள தாமரையில் தோன்றிய சிவமந்திரமாகிய பிரணவமந்திரத்தை உச்சரித்து அதன் மாத்திரைகளின் மூலம் தன்னுடைய ஆன்மாவை எவன் அர்ப்பணிக்கிறானே அவனே முத்தியடைந்தவன்; [அவனே] அழிவற்றவன். (12)

செவஸித்தாந்தசாத்திரத்தில் கூறியுள்ளவாறு ஆன்மா, புஜை செய்யுமிடம், [புஜைத்] திரவியம், மந்திரம் மற்றும் இவிங்கம் ஆகியவற்றைச் சுத்தி செய்து சாதகர்களால் இயற்றப்படும் உன்னுடைய வழிபாடு [எப்போதும்] முறை பிறழாமல் இருக்கக் கூடவது. (13)

ஆதாரசக்தி, அநந்தமென்னும் தாமரை, தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஜூவரியம், அதர்மம், அங்கானம், அவைராக்கியம், அநைசுவரியம் ஆகிய எண்குணங்கள், [ஆசனத்தின்] மேல்விரிப்பு, கீழ்விரிப்பு, நன்கு அலர்ந்த தாமரை வாமை, ஜ்யேஷ்டை, முதலிய ஒன்பது சக்திகள் ஆகியன அடங்கிய சிவாஸனத்தை நான் வணங்குகிறேன். (14)

பிருதிவியாகிய கிழங்கினின்றும் தோன்றியதும் ஐலதத்துவம் முதல் காலதத்துவமீறான இருபத்தொன்பது தத்துவங்களைத் தண்டாக உடையதும் அதற்கும் மேல் அமரேசம் முதல் சிகேதமீறான ஏழுபத்திரண்டு உலகங்களை உடையதும் ஜம்பது மனநிலைகளையே (பாவங்களையே) தாமரைத் தண்டின் நடுவிலுள்ள நூலிழைகளாகக் கொண்டதும் மாயையையே தண்டும் இதழ்களும் சேருமிடமாகக் கொண்டதும் சுத்தவித்தியையாகிய தாமரையை உடையதும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி ஆகிய மும்மண்டலங்களைக் கொண்டதும் வாமை முதலிய ஒன்பது சக்திகளைத் தன் கேசரங்களிலும் இதழ்களின் நுனியிலும் கொண்டதுமான மிகச் சிறந்த யோகபீடத்தின் மேல் இதய மந்திரத்தை முன்னும் பின்னும் கொண்ட ஆன்மமந்திர வடிவானவரும் பிந்துசக்தியில் வியாபித்திருப்பவருமான சுசுவரனை வணங்குகிறேன். (15-16)

तत्कन्दं शतकोटियोजनमितं नालं पराधान्तकं
ग्रन्थः कोटिपराधपश्चिमसहस्रोऽब्जं च तल्खकम् ।
मूर्तिस्तस्य च कोटिरीश्वरमयी तस्याबुद्स्याबुदा-
भोजं मन्त्रमयं सदाशिववपुस्तद्वानमेयः शिवः ॥ १७ ॥

यस्यामौषधभूषणध्वनिमयी मूर्तिः परा बैन्दवी
ध्येया शंकरमन्त्रतन्त्रनिरतैर्ज्ञानक्रियाङ्गी शिवा ।
सर्वैश्वर्यसुखप्रदा निरुपमा सादाशिवी निर्मला
नादाख्याय सदाशिवाय महते शान्ताय तस्मै नमः ॥ १८ ॥

ध्येयः सदा गगनमण्डलमध्यवर्ती
निर्विभशुद्धशिवयोगिहृदम्बुजस्थः ।
ईशोधर्वानिष्कलशिवान्तवपुः सदेशो
बिन्दुः स्वरोद्भवकलाभुवनेशगर्भः ॥ १९ ॥

योऽसावीशानमूर्धा नरमुखकमलोऽद्वैरहृद्वामगुह्यः
सद्योमूर्तिः पुरेशाननहृदयपदः षड्विधाध्वस्वरूपः ।
भूताम्भोराशिसिद्धिस्मरभुजगकलाकृतदेहः क्रियेच्छा-

அந்தக் கிழங்கானது நூறுகோடி யோஜனை விரிந்து பரந்தது; அதிலிருந்து தோன்றிய தண்டானது பரார்த்தம் (பத்தாயிரம் யோஜனை) அளவுடையது; தண்டும் இதற்கணும் சேருமிடம் கோடிபரார்த்தம் என்னும் யோஜனை கொண்டது. இலட்சம் கோடி யோஜனை பரந்து விரிந்தது அந்தத்தாமரை. அதில் வீற்றிருக்கும் கோடி ஈசுவரர்களுக்கொப்பானது அர்புதம் அர்புதம் என்னும் யோஜனை பரந்ததும் மந்திரமயமான உடலைக் கொண்டதுமான சிவபெருமானின் உடலாகத் திகழும் ஸதாசிவவடிவம். (17)

எந்த பிந்து தத்துவத்தில் மேதா, பிந்து, நாதம் என்னும் மூன்றுவித நாதத்தினாலானதும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதும், ஞானம் கிரயை என்னும் இரண்டு பாதங்களுடையதும், மங்களகரமானதும், எல்லாச் செல்வங்களையும் சுகங்களையும் அளிக்கவல்லதும், உவமையற்றதும், மலங்கள் நீங்கிச் சுத்தமானதும், பிந்துமயமானதும், சிவமந்திரசாத்திர வல்லுனர்களால் எப்போதும் தியானிக்கப்படுவதும், நாதவடிவமானதும் அளவிடற்கரிய மஹிமை பொருந்தியதுமான அந்த ஸதாசிவவடிவம் தியானிக்கப்படுகிறதோ அதற்கு என் வணக்கங்கள். (18)

ஆகாயபீஜமென்னும் ஶகாரமந்திரத்தின் நடவில் எப்போதும் வீற்றிருப்பதும், [சாத்திரங்களில் கூறப்பட்ட] ஆசாரங்களை வழுவாது கடைப்பிடித்து ஒழுகும் யோகிகளின் இதயகமலத்தில் விளங்குவதும், ஈசுவரத்துவத்திற்கும் மேல் நின்களசிவத்துவம் வரை வியாபித்திருப்பதும், ஸதாசிவவடிவமானதும், கலை, புவனம் அவற்றின் நாயகர்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதுமான அந்த பிந்துவானது தியானிக்கப்படுவேண்டும். (19)

ஸ்தானத்தைத் தலையாகவும், தத்புருஷத்தை அழகிய முகத்தாமரையாகவும், அகோரமூர்த்தியை இதயமாகவும், வாமதேவரை மறைவிடமாகவும், ஸத்யோஜாதரைத் தன் வடிவாகவும் கொண்ட வரும், [வர்ணம், பதம், மந்திரம், தத்துவம், புவனம், கலா என்னும்] ஆறு அத்துவாக்களே வடிவானவரும், ஜந்து, நான்கு, பதிமூன்று, எட்டு, எட்டு எண் [முறையே ஸ்தானம் முதலிய ஜந்து முகங்க ஞக்கும்] முப்பத்தெட்டு கலைகளையே தன் உடலாகக் கொண்டவரும், கிரியை, இச்சை, ஞானம் என்னும் மூன்று சக்திகளை ஒவ்வொரு முகத்திற்குமாகக் கண்களாகக்

दृह्मासाधार्मिकं तं कविलगतमहं नौमि विद्याशरीरम् ॥ २० ॥

श्रेतासृकृष्णपीतस्फटिकशिशुवर्णारुणाल्यग्निवर्णैः
ब्रह्माङ्गैर्व्यक्तमूर्तिर्भवहरशिवसंयोगतः स्फाटिकामः ।
ऐक्यान्मन्त्रार्थयोरित्यरिलशिवमतेष्वाह सर्वार्थहितुः
वक्राणां वर्णभेदश्चिदचिदधिपतेश्चित्रमेतत्स्वरूपम् ॥ २१ ॥

ईशानेन वियन्मयेन धवलप्रख्येन सर्वप्रभोः
व्याप्तं वक्रचतुष्टयं पुरुषहृद्द्याजमन्त्रात्मकम् ।
तेनेदं धवलप्रभं शिवविदः पूर्वादिकाषाभृतां
वर्णानुग्रहहेतुतः प्रतिमुखं पीतादिवर्णं विदुः ॥ २२ ॥

ईशतत्पुरुषाद्वैरवामाजवदनं शिवम् ।
बालयौवनवृद्धस्त्रीनराकारं नमाम्यहम् ॥ २३ ॥

त्रिशूलखट्वाङ्गधरः सशक्तिः
वराब्जहस्तोभयपाणिरीशः ।
सेन्द्रीवराहिर्डमरुप्रसक्तः

கொண்டு பதினெந்து கண்களையுடையவரும், மந்திரவடிவமே ஆனவரும் பிரஸ்மரந்திரத்தில் விளங்குபவருமான அந்தத் தேவரை நான் வணங்கு கிறேன். (20)

வெண்மை, சிவப்பு, கருப்பு, மஞ்சள், படிகம் போன்ற வெண்மை ஆகிய ஜிந்து வர்ணங்களை முறையே கொண்ட ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்னும் முகங்களையும், வெண்மை, மஞ்சள், சிவப்பு, கருப்பு, சிவப்பு ஆகிய வண்ணங்களையுடைய ஜிதயம், சிராஸ் முதலிய ஆறு அங்கங்களையும் கொண்டவரும், வியக்தமான உருவத்தையுடையவரும், ஸம்ஸாரத் துன்பத்தை நீக்கி என்றுமழியாத மங்களமான சிவபதத்தைக் கொடுப்பதால் [எந்த வர்ணமும் ஜில்லாமல்] படிகம் போன்று ஒளிவீசுபவரும், சித்து அசித்து ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஜிந்த உலகத்தின் நாயகராகவும், எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகவும் திகழும் அந்த [ஸ்குவரனை] மந்திரம் மற்றும் அவற்றின் பொருள் என ஜிவ்விரண்டின் ஜிக்கியமாகத் திகழ்பவராக எல்லாச் சைவசமயங்களும் போற்று கின்றன. [அப்படிப்பட்ட] அந்த ஸ்குவரனுடைய ஜிந்து முகங்களும் பல வண்ணங்களைக் கொண்டதால் மிக விந்தையான தோற்றம் கொண்டு விளங்குகின்றன. (21)

எல்லாவற்றிற்கும் தலைவரான [சிவபெருமானின்] ஆகாயவடிவ மானதும், வெண்மையானதுமான ஈசானமுகத்தினால் தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், ஸத்யோஜாதம் என்னும் மற்ற நான்கு முகங்களும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன; ஆகவே, ஒளிபொருந்திய வெண்மையான [ஸ்கானமுகம்] கிழக்கு முதலிய நான்கு திக்குகளுக்குத் தலைவர்களான ஜிந்திரன் முதலானோர்க்கு அவரவர்களுடைய வண்ணங்களான மஞ்சள் முதலியவற்றை முறையே அருங்குவதால் [சிவபெருமானுடைய] ஒவ்வொரு முகமும் ஜிந்து வர்ணங்களைக் கொண்டது எனச் சிவாகமங்களைக் கற்று ணர்ந்தவர்கள் அறிகிறார்கள். (22)

இளமை, யெளவனம், முதுமை, பெண், ஆண் என்னும் உருவங்களைக் கொண்ட ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமம், ஸத்யோஜாதம் என்னும் ஜிந்து முகங்களையுடைய சிவபெருமானை வணங்குகிறேன். (23)

திரிகுலம், கட்வாங்கம், சக்தியாய்தம், நீலோத்பலம், நூகம், டமரு, மாதுளங்களி, அசுமாலை ஆகியவற்றைத் தன்னுடைய [ஸ்த்ரீக்] கரங்களில் முறையே தரித்தவர்; அபயம் வரதம் என்னும்

सबीजपूरः सुभगोऽक्षसूत्री ॥ २४ ॥

बोधानन्दमयी विभोर्बद्धयप्रध्वंसकृच्छक्तयः

तिस्रस्ताः परिणामतश्च विवृतिर्निश्चेषबीजस्य हि ।

तत्पूर्णं प्रकृतिः कलाद्यभिमुखी दीदृक्षसूत्रं मनः

शम्भोरस्त्रनिकाय आगमपरैर्ज्ञेयः परो नापरः ॥ २५ ॥

ईशानं सर्वासां विद्यानामीश्वरं च भूतानाम् ।

ब्रह्माधिपतिं ब्रह्मत्वान्निष्कलरूपं सदाशिवं नौमि ॥ २६ ॥

तत्पुरुषं भक्तानां शैवज्ञानप्रदं महादेवम् ।

रुद्रं शिवत्वसिद्ध्यै तत्त्वप्रेरकमहं वन्दे ॥ २७ ॥

अथ घोरमघोरं पशुपाशानिराकरणं घोरघोरतरम् ।

முத்திரைகளையடைய இரு கைகளையும் கொண்டவர் [ஸதாசிவன்]. (24)

எங்கும் வியாபித்து விளங்கும் ஈவரானுடைய சக்தியானது ஞான ஆனந்தமயமானது; ஸம்ஸாரமென்னும் கொடிய பயத்தைப் போக்குவதால் அபயம் எனப்படுகிறது. இச்சை, ஞானம், கிரயை என்னும் மூன்று சக்திகளே திரிகுலமாகும். அச்சக்தியே நாதம், பிந்து, எனப் பரிணாமமடையும் பிந்து; அது கட்வாங்கம் என்னும் ஆயுதத் தால் குறிக்கப்படுகிறது. மாயையின் பரிணாமங்களான புவனம் போகம் ஆகியவற்றை நுகரும் ஆன்மாவிற்கு அதன் வினைகளுக்கேற்பப் போகங்களை அளிக்கும் சக்தியே வரதம் எனப் படுகிறது. அவ்வாண்மாக்களுக்கு உடல் முதலிய இந்திரியங்களைத் தோற்றுவிக்கும் மாயையே மாதுளங்களி. கலை முதலிய தத்துவங்களாகப் பரிணமிக்கும் மாயையே டமரு. அந்தக்கலை முதலிய தத்துவங்களே நாகம். பத்து இந்திரியங்கள், அவற்றின் காரணங்களான ஜம்புதங்களை இயக்கும் சக்தியே அஷ்மாலை. சுருங்குதல் விரிதல் போல் விளங்கும் பிரவிர்த்தி நிலிர்த்தி என்னும் செயல்களைக் குறிப்பதே நீலோத்பல மலர். இவ்வாறாகச் சம்புவினுடைய பரநிலையிலுள்ள ஆயுதங்கள் ஆகமவல்லுநர்களால் அறியப்படுகின்றன. (25)

எல்லா வித்தியைக்கும் தலைவரும் (பிறப்பிடமாகத் திகழ் பவரும்), எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் ஒரே நாயகரும், பீஜம், பதம் எனப் பல்வகைப்பட்ட மந்திரங்களுக்கும் தலைவராக விளங்குபவரும், எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பிரஹ்மமாக இருப்பதால் நிஷ்களமாகத் திகழ்பவருமான [ஸசான வடிவினரான] ஸதாசிவனை நான் வணங்குகிறேன். (26)

பக்தர்களுக்குச் சௌவானத்தை அளிப்பவரும், [தன்னுடைய மஹிமையால்] தேவர்களுள் உயர்ந்தவரும், ருத்திரவடிவமுடையவரும், எல்லாத் தத்துவங்களையும் இயக்குபவருமான தத்புரூஷ வடிவத்தைச் சிவத்துவப் பேறு பெரும்பொருட்டு வணங்குகிறேன். (27)

கோவடிவினரும், [அதற்கு எதிர்மறையான] மிக மங்கலமான வடிவமும் பொருந்தியவரும், பசுக்களின் பாசபந்தத்தைத் தகர்த்து அழிப்பவரும், மிகக் கொடுமையான பாசங்களுக்கெல்லாம் கொடுமையாயிருந்து [அழிப்பவரும்], அளவிடற்கரிய உருவங்களைக்

सर्वस्माच्छरणमहं शर्वं बहुरूपिणं वन्दे ॥ २८ ॥

वामं ज्येष्ठं रौद्रं कलविकरणं बलविकरणं कान्तम् ।

बलप्रमथनं सर्वभूतदमनं मनोन्मनमहं वन्दे ॥ २९ ॥

सद्योजातं सर्वज्ञं प्रणतानां भवभयापहरम् ।

अतिभवयोजकममलं भवोद्धवं नौमि जगदधिपम् ॥ ३० ॥

श्रीमन्मूलमनूत्थनादशिखया ब्रह्मादिसादाशिव-

स्थानत्यागगतिक्रमोर्ध्वाविलसद्योमान्तसंस्थाय ते ।

बोधानन्दमयाय सर्वाविभवे नित्याय विश्वात्मने

शुद्धायामलतेजसे च महते तस्मै परस्मै नमः ॥ ३१ ॥

चन्द्रयुग्मगुणार्धमात्रतदर्धतद्वलषोडश-

द्युत्तरत्रिदशाब्दिषष्टिभुजङ्गमश्रवणक्षमा ।

दशनिषुकरांशभावमितोन्मनी परमासनं

यस्य तं प्रणतोऽस्मि निष्कलमव्ययं परमं शिवम् ॥ ३२ ॥

आदिपञ्चममृत्युभूषणचन्द्रखण्डगुणाश्रद्ध-

भानुगध्वनिसीरभास्करसेन्दुवृत्तहलाकृतिः ।

सांशुमत्तिरिशिखद्विविम्बगतद्विकुञ्जाग उन्मना

पातु वः सकलापरः सकलाकलः सकलः शिवः ॥ ३३ ॥

கொண்டவருமான [அகோர வடிவத்தை] மற்றெல்லாவற்றினின்றும் நீங்கிச் சரணடைகின்றேன். (28)

வாமதேவமூர்த்தியின் வடிவங்களான ஜ்யேஷ்டர், ரௌத்திரர், கலவிகரணர், பலவிகரணர், காந்தர், பலப்பிரமதனர், ஸர்வபூததம னர், மனோன்மனர் ஆகியவர்களை நான் வணங்குகிறேன். (29)

எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரும், வணங்கி வழிபடுவோர்க்கு ஸம்ஸாரமென்னும் பயத்தைப் போக்குபவரும், பவமென்னும் ஸம்ஸாரநிலையைக் கடந்ததான மோட்சத்தை அளிப்பவரும், மலங்களற்றவரும், மாயை மஹாமாயை ஆகியவற்றை அதிட்டித்து இருப்பவருமான ஸத்யோஜாதமூர்த்தியை நான் வணங்குகிறேன். (30)

ஸுலாதாரத்தில் தோன்றும் பிராஸாதமந்திரத்தின் எழுத்துக்களையும் அவற்றின் ஒலிகளையும் ஒவ்வொன்றாகக் கடப்பதன் மூலம் பிரஸ்மா முதல் ஸதாசிவன் சுறான எல்லாத் தாங்களையும் கடந்து முடிவில் பரவியோமமென்னும் துவாதசாந்தத்தில் எப்போதும் விளங்குபவரும், அறிவாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருப்பவரும், குறைவற எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும், என்றுமுள்ளவரும், இந்தப்பரந்த உலகமாகத் திகழ்பவரும், [மலங்களற்றுச்] சுத்த மானவரும், ஒளிமயமானவரும், அளவற்ற மஹிமைபொருந்திய வருமான [அந்தப்] பரவடிவானவர்க்கு என்னுடைய வணக்கங்கள். (31)

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று மாத்திரைகள், அர்த்தமாத்திரை, கால்மாத்திரை, எட்டில் ஒருபங்கு, பதினாறில் ஒருபங்கு, முப்பத்திரண்டிலாருபங்கு, அறுபத்துநான்கில் ஒருபங்கு, நூற்றிருபத் தெட்டில் ஒருபங்கு என மாத்திரைகளைக் கொண்டு முடிவில் இருநூற்றைம்பத்தாறில் ஒருபங்கு என மாத்திரை அளவைக் கொண்ட ஸமனையை ஆஸனமாக உடைய நிஷ்களபரமசிவனை நான் வணங்குகிறேன். (32)

அகாரம், உகாரம், மகாரம், பிந்து, அர்த்தசந்திரன், ஞிரோதி, சக்தி, மூன்று ரேகை வடிவான வியாபினி எனக் கடந்து முடிவில் உன்மனாவில் விளங்கும் ஸகலன், ஸகலாகலன், ஸகலாபரன் என மூவகையாகத் திகழும் சிவபெருமான் [நம் எல்லோரையும்] காக்கட்டும்: (33)

निष्कलं शिवरुद्रपुद्गलभूषणार्धहिमांशुमद्-
 रोधिदण्डतदन्तशक्तिचतुष्टयेश्वरयोगिनम् ।
 शंकरं वसुसागराङ्गुलचारिणं रसशून्यगं
 सर्वमन्त्रपतिं प्रसादमहं नतोऽस्मि षडध्वगम् ॥ ३४ ॥

चिद्वाक्तिसंस्थित्यवलोकरोधैर्मुद्रोत्तरैरङ्गशिवैकभावैः ।
 पाद्याच्चमाधर्यप्रसवप्रदानैस्त्वदर्चनं जन्मफलं महेश ॥ ३५ ॥

आवाहनं स्वात्मनि चित्प्रकाशः
 तत्र स्थितिः स्थापनमीश्वरस्य ।
 सान्निध्यमात्मेश्वरसन्निधानं
 संरोधनं स्वस्य शिवे निरोधः ॥ ३६ ॥

नमोऽस्तु संज्ञानहृदे भवाय
 नमो गुणैश्वर्याविशिष्टमूर्तये ।
 नमोऽपराधीनवशित्वरूप-
 शिखाय तेजः कवचात्मने नमः ॥ ३७ ॥

नमः पशूनां मलकृन्तनक्षमा-
 सहप्रतापास्त्रधराय शूलिने ।

அகாரம், உகாரம், மகாரம், பிந்து, அர்த்தசந்திரன், நிரோதி, நாதம், சக்தி, வியாபினி, ஸமனா, உன்மனா எனப்படும் கலைகளுடனும், அவ்வெற்றின் அதிபர்களாகத் திகழும் பிரஸ்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் முதலியவர்களுடனும் சேர்ந்ததும், உடலில் வஸ்தி முதல் பிரஸ்மரந்திரம் வரையிலான அறுபது அங்குலத்தில் பரந்து காணப்படுவதும், அறுவகைப்பட்ட குனியங்களில் சஞ்சரிப்பதும், ஆறு அத்துவாக்களிலும் வியாபித்திருப்பதும், எல்லா மந்திரங்களுக்கும் தலையாயதும், கலைகளற்று விளங்குவதும் நன்மையையே அளிப்பதுமான பிராஸாதமந்திரத்தை நான் வணங்குகிறேன். (34)

ஓஹ மஹூர்சவரனே! ஆவாறுனம், ஸ்தாபனம், ஸந்நிதாபனம், ஸந்நிரோதனம் முதலிய முத்திரைகளாலும், ஹ்ருதயம் முதலிய அங்கமந்திரங்களாலும் தன்னுடைய மனத்தில் சிவபெருமானை முழுவதும் நன்கு பாவித்துப் [பெருமானுடன்] ஜக்கியத்தை உணர்வதன் மூலமும், பாத்யம், அர்க்கியம், ஆசமனம் முதலிய உபசாரங்களாலும் உன்னை வழிபடுவது [ஒன்றே] இந்தப் பிறவியின் பயன். (35)

ஆவாறுனம் என்பது [வழிபடுவோனின்] ஆன்மாவில் சித்தாகிய [சிவபெருமானைப்] பிரகாசிக்கச் செய்வதே; அங்கு ஈசுவரனைத் தாபித்து இருக்கச் செய்வதே ஸ்தாபனம்; ஆன்மாவை ஈசுவரனிடத்தில் நிலைபெற்று இருக்கச் செய்வதே ஸந்நிதானம்; தன்னுடைய ஆன்மாவைச் சிவ பெருமானிடத்தில் இலயித்து அடங்கி இருக்கச் செய்வதே நிரோதம். (36)

ஞானமே இதயமாக [சித்சக்தியாகக்] கொண்டவரும், எந்தக் குணங்கள் பொருந்தியுள்ளதால் ஈசுவரனென்றழைக்கப்படுகின்றாரோ அந்தக் குணங்களையே தனக்கு உருவமாகக் கொண்டவரும், தன்னைத் தவிர வேறுவர்க்கும் வசப்படாத சக்தியையே சிகையாகக் கொண்டவரும், தன்னுடைய பிரகாசமான ஓளியையே கவசமாகக் கொண்டவரும், இவ்வுலகங்களெல்லாம் தோன்றுவதற்குக் காரணமான வருமாகிய சிவபெருமானுக்கு என்னுடைய வணக்கங்கள். (37)

பசுக்களின் மலங்களை அழிக்கவல்லதும் எவராலும் பொறுக்க முடியாத சக்திவாய்ந்ததுமான [பாசுபத] அஸ்திரத்தையுடைய வரும், மாற்றங்களற்றவரும், ஹ்ருதயம், சிரஸ், சிகா, கவசம் நேத்திரம்,

नमोऽविकाराय षड्ङ्गमूर्तये
सदाशिवायामृतरूपिणे नमः ॥ ३८ ॥

स्वभावशुद्धस्य शिवस्य पादमाचाममात्मीयविशुद्धिहेतोः ।
अर्घ्यप्रदानं कुसुमार्पणं च सदेशधामास्तिनिमित्तमेतत् ॥ ३९ ॥

स्थानं स्वात्ममलापहं शुभमयैर्गन्धैः समालेपनं
सद्धख्बाभरणं सुगन्धिकुसुमैर्मलाभिरभ्यर्चनम् ।
सालङ्कारसदाशिवस्य विधिवद्धूपप्रदानं त्वणोः
भोगार्थं हि सदेशधामि विमलं दीपं शिवज्ञानदम् ॥ ४० ॥

शुचीशरक्तपानिलेन्द्रमृत्युकेन्दुसंस्थितान्
पयोधराकर्वातवहिसन्निभानिनेक्षणान् ।
युगाननान् वराभयत्रिशूलशक्तियुक्तरान्
नमः शिवाङ्गसम्भवान् हृदादिमन्त्रविग्रहान् ॥ ४१ ॥

भोगाङ्गार्चनमात्मनः शिवगुणप्राप्त्यर्थमैक्यं प्रभोः
अङ्गानां पुनरर्चकस्य शिवसंयोगाय शुद्धात्मनः ।

அஸ்திரமென்னும் ஆறு அங்கங்களைக் கொண்ட ஸதாசிவ வடிவினரும், அழிவற்றதாகிய அமிர்த வடிவானவருமாகிய சூலத்தையுடையவருக்கு என் வணக்கங்கள். (38)

ஸ்வபாவமாகவே மலங்களற்றுச் சுத்தமான சிவபெருமானுக்குப் பாத்தியம், ஆசமனம் முதலியன சமர்ப்பிப்பது பூஜை செய்பவனின் ஆன்மாவை மலங்களினின்றும் நீக்குவதற்கான உபாயமே; அர்க்கியம், பூ முதலியவற்றை அர்ப்பணித்தல் ஸதாசிவனுடைய நிலையை அடைவதற்கான உபாயமே. (39)

[பூஜையின் அங்கமாக ஈசுவரானுக்கு] ஸ்நானம் செய்வித்தல் ஆன்மாவினுடைய மலங்களைப் போக்குவல்லது; மணம் பொருந்திய மிக உயர்ந்த சந்தனத்தைச் [சிவபெருமானுக்குப்] பூசுதல், நல்ல அழகிய வஸ்திரம் மற்றும் ஆபரணங்களாலும் மணம் வீசும் அழகிய மலர்மாலைகளாலும் அலங்கரித்தல், மலரிட்டு வழிபடுதல், இவ்வாறு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸதாசிவமூர்த்திக்கு முறைப்படி தூபமிடுதல் ஆகியன சுத்தவித்தியாபுவனத்தில் ஆன்மாவானது அடையும் போகங்களைக் குறிக்கும். அவ்வாறே [ஸதாசிவமூர்த்திக்கு] தீபம் இடுதல் மலங்களற்றுச் சுத்தமான ஞானத்தைக் கொடுக்கவல்லது. (40)

அக்கினி, ஈசானன், நிர்ருதி, வாயு, இந்திரன், யமன், வருணன், ஸோமன் (ஸௌமியம்) ஆகிய எட்டுத் திக்கிலும் முறையே இருப்பவர்களும், சீர், பூமி, சூரியன், வாயு, அக்கினி இவற்றின் வண்ணங்களான வெண்மை, மஞ்சள், சிவப்பு, கருமை, நெருப்பின் நிறம் ஆகியவற்றையொத்த நிறமுடையவர்களும், பன்னிருகண்களும் நான்கு முகங்களையும் உடையவர்களும், வரதம், அபயம் ஆகிய முத்திரைகளையும் திரிகுலம் சக்தி என்னும் ஆயுதங்களையும் தாங்கிய நான்கு கரங்களையும் கொண்டவர்களும், சிவபெருமானின் அங்கங்களான ஷ்ருதயம் முதலியவற்றினின்றும் தோன்றியவர்களும், ஷ்ருதயம், சீரஸ் முதலிய ஆறு அங்கமந்திரங்களின் வடிவானவர்களுக்கு என் வணக்கங்கள். (41)

ஜந்து பிரஸ்மமந்திரங்கள் ஆறு அங்கமந்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தியானிக்கப்பட்ட ஸதாசிவவடிவமான போகாங்கத்தை

तृप्तस्यान्ननिवेदनाम्बुमुखवासादिप्रदानं मन-
स्तृप्त्यर्थं शिवभावमङ्गलकरं चित्रं तवार्चाफिलम् ॥ ४२ ॥

पवित्रभूतस्य पवित्रदानं
तापत्रयम्भं सकलार्थसिद्धयै ।
जपश्च भक्त्या प्रणतिः शिवस्य
ब्रह्मेन्द्रविष्णवादिपदत्वहेतुः ॥ ४३ ॥

अचने सकलं जपे सकलाकलं सततोदितं
निष्कलं सकलाध्वगं परिपूर्णमात्मसमर्पणे ।
व्योम्नि सुस्फटिकप्रभं भवने कलासहितं हरं
यो हि वेत्ति परं शिवं शिव एव सोऽत्र न संशयः ॥ ४४ ॥

भूयः पूजनमीशसन्निधिकरं संप्रार्थनं स्वेशयोः
अन्योन्यं त्ववलोकनाय भुवने भोगाय सादाशिवे ।
ईशाग्न्यर्चनमर्पणं क्षपयितुं बन्धत्रयं कर्मणो
ज्ञेयं स्वात्मनिवेदनं परशिवे स्थित्यर्थमेवात्मनः ॥ ४५ ॥

அர்ச்சிப்பது சிவகுணங்களை அடையும் பொருட்டே; சிவபெருமானுடைய அங்கங்களுடன் ஜக்கியத்தைப் பாவித்தல் பூஜை செய்பவரின் ஆன்மா சிவபெருமானுடன் ஜக்கியத்தை உணரும் பொருட்டே. அன்னம் முதலியவற்றை நிவேதனம் செய்தல், சுத்தமான நீர், திருவாய்க்கு நறுமணமூட்டும் முகவாஸம் முதலியவற்றை என்றும் திருப்தரான [சிவபெருமானுக்கு] அர்ப்பணித்தல் ஆகியன [வழிபடுவோரின்] மன நிறைவுக்காகவே. [இவ்வாறாக] உன்னுடைய அர்ச்சனையின் பயனானது சிவபாவத்தை அடைவதாகிய மங்களத்தைக் கொடுக்கவல்லது என்பது மிக ஆச்சரியமானது. (42)

எந்தவித மலமுமற்றுப் பவித்திரமான சிவபெருமானுக்குப் பவித்திரம் [என்னும் மந்திரிக்கப்பட்ட] நூல்களைச் சமர்ப்பித்தல் [ஆன்மாவானது] ஆத்தியாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபெளதிகம் என்னும் மூன்றுவகையான துன்பங்களினின்றும் நீங்கி எல்லா நலன்களையும் அடையும் பொருட்டே; [சிவமந்திரத்தை] ஜபம் செய்தல் அதன் பயனைப் பக்தியுடன் பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்தல் ஆகியன பிரஸ்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலியோரின் நிலைகளை அடைவதற்கான உபாயம். (43)

வழிபாடு செய்யும் பொழுது எல்லாக் கலைகளுடனும் கூடியவராகவும், [மந்திரத்தை] ஜபம் செய்யும் பொழுது சக்தி மேலீட்டால் ஸகலாகலராகவும், பூஜையின் முடிவில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்யும் போது பரிபூர்ணராகவும் துவாதசாந்தத்தில் நிஷ்களராகவும் ஸ்படிக நிறமுடையவராகவும், தன்னுடைய உடலில் கலைகளெல்லாம் பொருந்தியவராகவும் விளங்கும் பரமசிவனை எவன் அறிகிறானோ அவன் சிவனே என்பதில் யாதொரு ஜயமுமில்லை. (44)

பூஜையின் முடிவில் மீண்டும் [அஷ்டபுஷ்பத்தினால்] அர்ச்சிப்பது சுசுவரனை அங்கு எழுந்தருணும்படி செய்வது; சுசுவரனிடம் ருங்கு பிரார்த்தனை செய்வது அவரை நேரில் காண்பதற்கான உபாயம்; அக்கினியில் ஶஹாமம் செய்வது [ஆன்மா] ஸதாசிவபுவனத்தில் போகங்களைப் பெறுவதற்கே; பூஜையின் பயனைச் சமர்ப்பித்தல் மும்மலங்களைப் போக்குவதற்கான உபாயம்; [முடிவில்] தன்னுடைய ஆன்மாவையே [சுசுவரனுக்கு] அர்ப்பணம் செய்வது பரசிவ ஸிடத்திலேயே ஸயித்திருப்பதற்கான உபாயம். (45)

अशुद्धतर्त्वौ दृष्टिक्यार्थं
 पराह्नमुखार्थं परमेश्वरस्य ।
 यस्मिन्नवस्थानकरं विसर्गं
 कुर्वन् स शैवं पदमन्युपैति ॥ ४६ ॥

विप्रोत्तुङ्गश्चोलदेशी च सूरिः
 शम्भोः पूजास्तोत्रमेतत् पवित्रम् ।
 सिद्धान्तज्ञो ज्ञानशम्भुः शिवोत्तया
 चक्रे भक्तया भुक्तये मुक्तये च ॥ ४७ ॥

நமக்கு அருளுவதற்காக எழுந்தருளிய சுசுவரனைப் பூஜையின் முடிவில் அவருடைய இஷ்டம்போல் செல்லுமாறு கோரும் பராங்முகார்க்கியம் எனும் அர்க்கியத்தை அளித்தலானது சுசுவரனுக்கு ஆசனமாக அமைந்தவையும், அசுத்தமானவையுமான பிருதிவீ முதல் சிவதத்துவமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அவ்வவற்றின் காரியங்களைச் செய்யுமாறு வேண்டுவதற்கே; பின்பு சிவபெருமானை அவருடைய இருப்பிடத்திற்குச் செல்லுமாறு பிரார்த்தித்தல் அவரிடத்திலேயே நீங்காதிருப்பதற்கான உபாயம். இவ்வாறாக [எவன்] பூஜை செய்கிறானோ அவன் சிவபதத் தை அடைவது திண்ணம். (46)

அந்தணர்களுள் சிறந்தவரும், சோழநாட்டைச் சேர்ந்தவரும், கல்வியறிவு மிக்கவரும் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களைக் கற்ற நிந்தவருமான ஞானசம்பு [என்பவர்] சிவபெருமானின் பூஜா ஸ்தோத்திரமென்னும் [இந்நாலை] இவ்வுலக இன்பங்களையும் மோட்சத்தையும் பெறுவதற்காக அழகிய மங்கலம் பொருந்திய சொற்களால் இயற்றியுள்ளார். (47)

* * * * *